

GLAS NARODA.

List slovenskih delavcev v Ameriki.

Ste. 71.

New York, 30. novembra 1898.

Leto V

Nemci in Filipinsko vprašanje.

Nemški oficijozni in poloficijozni se zopet na vse načine trudijo dokazati in osmešiti kar se na Angliškem in v Zjed. državah opazuje, kako grozno hrepené po Filipinah, posebno se sline cedé Viljemu. Nemški oficijozni na Vilhem Strasse zagotavljajo o dobrih razmerah med Nemčijo in Zjed. državami, drugi se pa norénjejo, češ to je le hujškanje zoper Nemčijo. Nemški listi se jeze nad nemškimi srboriteži, kateri imajo vedno polna usta zabavljanja sedaj nad Anglijo, sedaj na Zjed. države.

Oficijelna in poloficijelna Nemčija se je res že večkrat izjavila, da ne bode Amerikance ovirala na Filipinah, a gotova stvar je pa vendar le, da zelo poželjivo hrepené po Filipinah. Ta prešerna Nemčija, oziroma nje odlični možaki bi vse drugače govorili in postopali, ako bi imeli za nasprotnika od njih slabjšo moč, ali državo, ali nasproti Zjed. državam se ne upajo postopati, ker je nemška mornarica še veliko preslaba, da bi se merila z Ameriko, ker dobro so prepričani, da bi jih Amerikanci tako preme-kastili kakor so Španci; zato jim pa ne diši to grozde ker je previsoko, zato pravijo ti prefrignati lisjaki, da je preveč kiselo, dá, da ne le kislo, temveč še prav grenko bi jim postalo, ako se le ganejo. Nemčija se tudi v drugem oziru nikakor ne more spuščati v vojno s Zjed. državami, ker poslednje jo tudi v bogastvu daleč nadkriljujejo in bogastvo je dandanes prva stvar v vojni, ker za vojno je sedaj glavna stvar denar. Zjed. države v istini nima jo prav nič pridobiti v kakoj vojni z Nemčijo, nasprotno pa si Nemčija pri gotovem porazu napoklje grozao siromastvo doma. Obe toliko ponosne parobrodne družbe bi grozno trpele, ako ne bi bile za leta in leta ovirane v prometu s Zjed. državami, ali kje so pa še druge eminentno važne gospodarske zadeve? Poleg vsega tega pa vedó gospodje na Nemškem, da tik od mejah še nekdo drugi preži že celih 27 let in čaka le na ugodni trenutek, da jim povrne kar dolguje narodna čast in poišče nebrojne milijone in to so leta 1870 do 1871 poraženi Francozje. Vse to dobro vedó Prusi in cesar vseh Prusov. Nemčija je prav dobro okusila kako lahko ostane osamljena že v politiki, kako osamljena bi se le ostala poražena, mogoče bolj nego sedaj Španija in ves svet bi jej privoščal, ako bi jo videl pohlevno pripogniti obo slavo pijano glavo! Viljem je okusil grenki prasek kako je sam ostal, ko je odpisal Krügerju brzojav in se obrignil ob Angliško, tedaj je bil Viljem muenja, vse vlasti mu bodo pritrjevale, on se pa ponosno brke vihal; ali prišlo je ravno narobe, vlasti so Viljema in Nemčijo pustile na cedilu, ker zaradi Transvala se niso hoteli razpeti, najmanj pa Viljema priznati kapelnikom v koncertu. Francozje so pa tudi ob istej priliki na Downing Street v Londonu namignili Angležem: „Le pogum, mi smo z vami!“

Nemčijo pa seveda tudi skrbi kam bode šla z vedno bolj naraščajočim prebivalstvom in izdelki obrtnije? S Kamerunom in Afriko se je osmešila, ravno tako s Kitajsko ko nema nikakih postaj za premog in stajališč, naselbine toliko tisoč milj od domovine in brez prave zveze pa tudi niso nič vredne, zato se pa Nemcem tolikanj sline cedé po Filipinah. Sedaj seveda pravijo, da jim je pač vsejedo pod kako oblastjo bode Filipine, vse drugače bi se pa ponašali Mihelni to bi jih oni v pest dobili; joi

O položaju na Kubi in na Filipinah.

Španija predlog sprejela.

Pariz, 28. nov. Španski mirovni komisariji so se danes opoludne pri skupni seji izjavili, da sprejmo amerikaške predloge. Tej izjavi je bil pridejan memorandum, v katerem je bilo pojasneno, da se Španija umakne le skrajnej sili.

Washington, 28. nov. Danes zjutraj ob 11. uri iz Pariza došli brzojavi poročajo, da je Španija amerikaške pogoje sprejela. Dey je tudi poslal brzojav, toda ker je bila oddan ob začetku seje, še ni ne poročila o sprejemu amerikaških zahtev. Slednje objaviti popreje, nego dospel uradni brzojav, že zato ni mogoče, ker je zahtev sestavila mirovna komisija v Parizu. Osnovi so služile sicer navodila iz Washingtona, toda natančni izid vendar ni znan.

Da bi bile Zjedinjene države pozneje zahtevale tudi odstop Sulu otočja se uradno prekljuje, naprotno pa trdijo, da je Sulu otočje del Filipin, in da se ima radi tega njihov odstop brez ugovora s Filipini vred izoršiti.

Madrid, 28. nov. Časniki pišejo: Dan 28. november 1898 bode ostal v sramoto Evropi, ker ta dan se je zaključila slavna zgodovina španskega kolonijalnega kraljevstva. Vladi ni ostalo nič drugega, da bi vsaj hotela sedaj obrniti svojo pozornost na preosnovno materine dežele.

Še vedno pogajanje.

Pariz, 26. nov. Mirovna komisija bode brzkone v pondelj zopet zborovala. Trgovska vprašanja glede Kube in Porto Rico do sedaj še niso omenili. Španiji so ponudili za gotov čas na Filipinah tiste prednosti, kakor Zjed. države, naj že bode trgovska politika kakoršna koli hoče. Španski komisariji so danes prejeli iz Madrida navodila glede odgovora na amerikaški ultimatum. Odgovor je k sreči tako sestavljen, da niti ne izraža priprto sprejetje niti odklonitev amerikaških predlogov in je sploh tako nerazločen, da so španski komisariji morali prositi natančnega pojasnila. Montero Rios je trditev, da mirovne pogodbe ne bode podpisal, predrugeč čes da je pripravljen podpisati, ako doseže konsekvje, ktere Sagasta zahteva. Ker je vsa brzojavka španske vlade neumevna, tudi ni razvidno, kakšne konsekvje Sagasta zahteva.

Kar takozvano prosto politiko na Filipinah zadeva, ne umejo amerikaški komisariji niti proste kupčije, niti nizke coluine vsem narodom prosto dovoljenje h kupčiji, pod enakimi pogoji. Ker pričakujejo, da bode Filipine donasle stroške za svojo vlado, bodo naložili na ves uvoz zmerno, ali pa na malo število reči visoko colnino. Ljudjeplovstvo med posameznimi filipinskimi otoki, bode najbrže vsem narodom prosto, nasprotno pa je pričakovati, da obrežna kupčija na Kubi in na Porto Riho ostane samo za amerikaške ladje.

Washington, 26. nov. Včeraj ob 10. uri zvečer se je vršila posebna seja kabineta, pri kateri so pretresovali predlog Španije,

jeden filipinski otok zamenjati za karolinski otok. Ta predlog so stavili Španci zato, da bi si ohranili jeden filipinski otok, Zjed. državam, pa bi omogočili pridobitev zaželjene postaje za premog brez denarnih stroškov. Kabinet je sklenil predlog odkloniti, ker se hočejo vsakemu nadaljnemu zakasneanju izogniti in na vsak način do prihodnjega pondeljka obravnave zaključiti.

Zelo verojetno je, da bode Španci predlagali povišanje ponudbe \$20 milijonov za najmanj \$10 milijonov, toda skoraj gotovo bode Amerikanci to zahtevno odklonili.

London, 26. nov. Kakor se „Central News“ iz Madrida brzojavlja, je Montero Rios vlado obvestil, da Amerikanci tudi zahtevajo Sulu otočje. Sulu otočje je politični in geografski del filipinskega otočja, katero meri 948 štirjaskih milj zemlje in ima kakih 100.000 prebivalcev. To otočje so si Španci prisvojili l. 1878. Posamezni otoki leže zaporedoma južno in zahodno od Mindanao.

Napačna spekulacija.

Manila, 26. nov. Sedaj so se prepričali, da je bila omahljiva in nedoločna politika Amerike med vojsko glede Filipin popolnoma napačna. Ako bi bili Amerikanci dali že od konca spoznati, da si hočejo otočje prilastiti, ali pa dasploh, nikake osvobodje v iztočnej Aziji ne nameravajo, bili bi Filipinci najbrže svojo lastno politiko, tem prilježni izvajali. Ker so se pa Zjed. države povsem nedoločno zadržale, potrdili so Filipinci svoje pristave v veri, da si zamorejo priboriti popolno neodvisnost. Zato bode tudi Dewey sedaj kaj težko stalo, brez energičnega postopanja, jih nasprotno prepričati. Gotovo pa se je na Filipinah amerikaška slava že precej zgubila in Dewey je menda prišel od zaključka, da sedaj le energična politika zamore zabraniti nadaljnjo škodo.

Pri teh predrugečenih razmerah mu je v minulih dneh pomnožitev kaj dobro došla. Parnika „Senator“ in „Valencia“ sta dospela v terek, „Arizona“ v petek in danes „Ohio“ s pomožnimi četami. Prihod imenovanih prevoznih ladij ne bode samo na vsaše napravil dober vtis, temveč tudi na amerikaške vojske dobro vpljval. Slednji uvidijo sedaj, da tako hitro še ne bodo videli svoje domovine, novo došli tovariši pa bodo že naveličane vojske gotovo razvedrili, da pozabijo vsaj nekoliko osamljeno stanje tako daleč od svojcev.

Špansko križarko „Don Juan d'Austria“, in topničarki „Isla de Luzon“ in „Isa de Cuba“ so vzdignili in upajo da bode ladje dobro služile, ker niso mnogo poškodovane. Z vsakim parnikom prihajajo agentje amerikaških kapitalistov, kateri iščejo svoj denar plodonosno naložiti.

Težka odločitev.

Pariz, 27. nov. Španija bode jutri amerikaške zahteve brezpogojno sprejela. Ta odlok amerikaških mirovni komisarijev ni proizročil toliko pritiska iz Madrida, kakor iz evropskih stolic. V minulih osmih dneh je Sagasta še enkrat poskušal poizvedeti pri vlastih, ako bi Španija smela upati na kako pomoč, ako bi amerikaške zahteve odklonila. Toda odvrnili so mu, da nobena vlast ne bi posredovala, ako bi Španija poleg Filipin tudi še Karoline in kanarične otoko zgubila. Nato je Sagasta brzojavil Montero Riosu in mu naročil, ako mogoče priboriti kak popust. Toda iz odgovora, ktere ga je prejel od Deya, je bilo razvidno, da Zjed. države v nikako preuredbo svojih

pogojev ne bodo privoljile. Pod takimi okoliščinami je španski prvi minister naročil Montero Riosu pogodbe podpisati. Do jutri zjutraj bodo napravili načrt in popoldne podpisali. V štirinajstih dnevih bodo potem napravili pravo mirovno pogodbo.

Posadka za Kubo.

Washington, 27. nov. Popreje so mislili, da bode za posadko na Kubi treba 65.000 mož, sedaj pa so to število na 30.000 znižali. 15. zvezni, pešpolk se bode danes vkrkal na parniku „Chester“, tem bode sledil prihodnja dni 3. pešpolk iz Georgije. Mesto Havano bodo l. januarja 1899 izročili Amerikancem. Poleg 30.000 mož za Kubo računajo še 7000 mož za Porto Rico in 20.000 mož za Filipine in bi ne bilo treba zvišati armade nad 75.000 mož. Ako bode kak glavni guverner za Kubo imenovan, bode tačas zadela najbrže generala Wadeja, ker mislijo, da je mož o tamnošnjih razmerah poučen in tudi podnebja že nekaj navajen. Tudigeneral Brooke ali general Merritt bi bila za ta urad sposobna moža.

Cervera je popreje vedel.

Washington, 28. nov. Odkledek mornarice je danes objavil spise iz Španije, kateri dokazujejo, da se je admiral Cervera, že pred letoma izrazil, da je španske ladje nesposobne in radi tega pred vojsko Zjed. državami svaril. Rekel je, ladje se ne morejo meriti z amerikaškimi, še manj pa topovi, streljivo je malovredno, tudi nima mornarica natančnih zemljevidov v amerikaških vodah. Ko je bil Cervera odposlan na Kubo je zaman ugovorjal, ker ni bilo vojskinega načrta.

Razstrelba v Havani.

Havana, 28. nov. Nedaleč od baterije se je razletel danes zjutraj zabož z dinamitom. Štirideset oseb je bilo usmrtenih in ranjenih. Natančnejega o nesreči še ni znano in kakor je videti, je bil dinamit, ktere ga posestnik prejel od španske oblasti, v poslopju neprevidno shranjen.

„Good bye“, Blanco!

Havana, 28. nov. Blanco je izdal bahavasto proklamacijo, v ktere se poslavlja od tukaj ostalega španskega vojaštva in pravi, da se je le vesled slabega zdravja visoki službi odpovedal.

Dopisi.

Globeville, Colo., 22. nov.

Slav. uredništvo „Glas Naroda“, prosim, da mi dovolite nekoliko prostora v predalih lista. Dne 22. okt. t. l. je prišel sem iz Joliet, Ill., naš rojak Joe Zeljko, mladenič star 23 let, dasi tukaj v livarni kaj prisluži. A osoda je drugače hotela; ko je došel, je vedno težil in pripovedoval, da se jako slabo počuti, in da mu je dosti krvi odtoklo na potovanju. Mi smo ga tolažili, da je tukaj valed visočine tako oster zrak, da vsacega na novo došlega nadleguje ista bolezen, in da to ne traja dolgo. Ali ta mladenič je imel drugo bolezen; tretji dan se je moral vleči, prišedši zdravnik je konstatiral, da je imel rumeno mrzlico, ker je pa ta bolezen nalezljiva, odredil je zdravnik, da so ga prenesli v deležno bolnišnico, kjer je dne 8. nov. ob 5. uri zjutraj umrl. Med tem ko je ležal v bolnišnici, ni bilo dovoljeno ga obiskati; nihče razven mene ga ni videl, a v to sem porabil zvijačo. Mladenič sam mi je pripovedoval, da ne bode dolgo živel, ker dobro je čutil smrti kalilezni. Pokojnik je bil edini sin,

v Ameriki je še le kaka dva meseca, iz stare domovine je prišel iz Semiča. Ker ni imel tukaj sorodnikov, ne znancev, zato sem jaz prevzel njegovo truplo in dal dostojno pokopati na katoliško pokopališče. Rokaji so mi pomagali pri nabiranju denarja za pogreb in tako smo nabrali \$54. Nastopni rokaji so darovali: James Murphy \$5, Emil Forman \$1.60; Maks Malič \$1.50; Leo Fišer, Theo. Walter, Ralf Derganc, John Jaksha, J. Kapsh, J. W. Webber, M. Sadar, Martin Kambič, Frank Logat, John Pasich, A. Malenšek, John Pruss, Steve Jaksha, Steve Cesar, Joe Pavlakovich, Brunner & Wargin, J. Blatnik, John Jaksha, ml., John Mesnik, Joe Jaksha, Jakob Cesar, John Jaksha, st., vsi po \$1; J. Mursitch, F. Kobe, M. Bassar, J. Brown, J. Dimitrovich, J. Benčina, J. Plut, G. Shebaly, M. Pavlinich, J. Miroslavich, J. Pekec, John Baudek, J. Petek, Joe Burkhardt, D. Zubuw, M. Kambich, J. Kambich, M. Golob, J. Skala, M. Ambrožič, J. Absetz, M. Kambič, J. Buhta, S. Zupančič, po 50 ct.; F. Kostelec, 40 ct.; M. Prešern 30 ct. in J. Jelunjak 30 ct.; J. Brule, D. E. Taylor, J. Predovich, J. Stubbs, J. Wargin, D. Wheeler, Mrs. Slovciak, J. Ikalčević, M. Brozitsch, H. C. Kluburg, J. Shebaly, Joe Baudek, Harry Kuzinda, A. Nalucky, M. Žagar, A. Brosovič, J. Petrič, J. Paternost, V. Šile, P. Usenik, M. Matjašič, N. Lindquist, C. Nyberg, J. C. Shriver, J. Mauro, G. W. Brown, B. D. Grant, F. Škofič, L. Gradišar, John Plut, J. Blatnik, ml., W. Merše, M. Germ, P. Kovač, C. Lesar, A. Drobnič, M. Anžur, K. Jakopič, J. Golob, po 25 ct.; S. Sticka, J. Gabsore, M. Brother, J. Staudinger, J. Decker, J. Kuzemka vsi po 10 ct. To je skupno \$54.55, od kterih sem poslal semiskemu dekanu \$5 za zadušnice. Presrečno se zahvaljujem vsem rojakom in drugim za njihovo žrtvovanje.

Ralph Derganc.

Razne vesti.

Sneg v New Yorku.

Od 12. marca 1888 ni obiskalo mesto New York in okolico, tako strašno snežno metenje, kakoršno smo doživeli 26. in 27. novembra. Valed burje provzročeno metenje pometa ni bilo sicer tako nepremagljivo kakor takrat, toda v večjem okrožju razširjeno in bolj trajno. Na mnogih žezničnih črtah 48 ur niso mogli voziti. Snega ni padlo toliko, tudi ni bil tako težak, nego pred desetimi leti, zato tudi telegrafne žice niso bile tolikanj poškodovane, kajti New York je sedaj ostal v zvezi z vsemi deli dežele. Pri veliki snežni nevihti pred desetimi leti pa je bilo na stotine mest ločenih od New Yorka, tako da se je moralo na pr. iz Bostona v London brzojaviti, ako se hoteli New York doseči. Med tem pa iz juga ni mogel noben brzojav dospeti v stolico.

Toda tudi sedaj je bilo zadosti hudo. Po poročilih Western Union Telegraph Co. raztezala se je nevihta na zatoku do Allegheny govorja, na severu do Nova Škocije in na jugu do južne Caroline, in ob atlantičnem obrežju od predgorja May do predgorja Cod. Te smeri pa so med drugim značile telegrafne zveze sune; tako se na pr. do 27. nov. zvečer v New Yorku ni moglo brzojaviti v Sandy Hook, pa tudi ne v kak drugi kraj ob obrežju države New Jersey. Na Long Island in bil noben kraj niti ob severnem, niti ob južnem obrežju brzojavno dosegljiv, ker so bile vse telegra-

fične žice pretrgane in drogovi polomljeni. Istotako je bil brzojavni promet med New Yorkom, New Havenom in New Londonom ustavljen. S telefonom je bila ravno taka.

Kakor pred 10 leti, tudi sedaj prodajalci mleka, mesa in kruha niso bili vstanu svojim odjemalcem postreči, ker so v debelem snegu obtičali in marsikaka skrbna gospodinja je dva dni zastoj pričakovala založnikov nujno potrebnih živel. Na cestah velikega mesta, pa snega ni bilo tako na debelo in tudi promet ni bil tako dolgo pretrgan kakor l. 1888, kar se imamo večnoma zahvaliti novi kabel in podzemskim Trolley pouličnim železnicam.

Za prebivalce v predmestjih je bilo sedaj slabše, kakor pred 10 leti, ker so se predmestja med tem časom zelo razprostrla na vse kraje. Družbe pouličnih železnic niso in le zadostno število snežnih orodij na razpolago in ker je bila ravno delnja, manjkalo je tudi potrebnih delavnih moči, ktere tudi dosti niso mogli. Zato je odpravljanje na progah nakopičenega snega le počasi napredovalo.

Poleg družb pouličnih železnic, so imele vsled velikega snega, cerkve in duhovščina največ škodo, ker je v nedeljo le malo ljudi prišlo v cerkev. Trpljenje ubožcev in siromakov, ktero je po zimi vedno hujše, nego po leti se je samoumevno vsled velikega snega in hudega mraza stotero pomnožilo. In le slabo je tolažilo, da par voznikov poselnih za kratek čas pri odvozu snega dobi zaslužek.

Kaj smešni prizori so se pri cestah, ko se je v nedeljo zjutraj mestno prebivalstvo izkabalalo gorkih postelj in našlo hišna vrata in okna z snegom zametena. Potem so jeli odmetavati sneg na hodnikov, da so ljudje zamogli v do bližnje mesnice ali pekarije, na cestah pa so se ukopčili celi grmi snega. Razposajena mladina je tudi lepo priliko vporabila in je kar mrgolelo pobalino v stah, kateri so vlekli za seboj sani ali se sankali po snežnih čih navzdol. Newyorško redarstvo je ta dan proti svoji navadi nito oba očesa, ter ni hotelo kako je marsikteri mestjan su v bližnjo gostilnico, ogreti se žirkom oživljajočega „whisky“. Nesreča, kakor po navadi ta dan ni počivala. Snežno je pritisnilo ob steno 371 Mihaela Tenneya službujočega Metropolitan poulični želzega zamečkal. Na 104. cestni trčila skupaj dva vozova po železnici, jednemu voziku sta zlomljena dva rebra. Prednja d

Tisoče ljudi

zagotavlja da je

SUPERIOR

STOCK

PIVO najboljšje od vseh. To bodeate tudi sami reklamo ako ga pokusite.

Prodaja se povsodi.

BOSCH BREWING CO.,

LAKE LINDEN, - - MICH.

Jugoslovanska Katoliška Jednota.

URADNIKI:

Predsednik: JOŽEF AGNIČ, Box 266;
Podpredsednik: GEORG KOTCE;
I. tajnik: IVAN GOVŽE, Box 105;
II. „ŠTEFAN BANOVEC;
Blagaj: MATIJA AGNIČ, Box 266.

PREGLEDOVALCI KNJIG:

JOHN HABJAN;
JOHN PREŠIRN, Box 286;
JOSEF MANTEL;
vsi stanujejo v ELY, St. Louis Co.,
Minn.

K društvu Serca Jezusa štev. 2
so pristopili: Janez Lipovec, Matija
Tanko, Martin Gregorič, Janez
Gorše. Sprejeti v Jugoslov. kat.
Jednoto dne 21. novembra 1898.
Društvo šteje 67 udov.

K društvu sv. Barbare, štev. 3 v
La Salle, Ill., sta pristopila: Jenš-
kovič Jože in Laman Anton. Spre-
jeta v Jugoslov. kat. Jednoto dne 24.
nov. 1898. Društvo šteje 24 udov.

IVAN GOVŽE, tajnik.

Glasilo: „GLAS NARODA“.

„Č“ in se nahaja pod zemljo jetniš-
nice. Dvajset stopnjic vodi dol.
Na desnej strani stene popolnoma
temnega prostora se nahaja po dne-
vi skupaj zavržena slamnata pre-
proga, ktera mu po dnevi služi za
sedež, po noči pa za ležišče, izvan te
se ne nahajajo nikakoli stvari v celici.
V tej celici bode Luccheni imel
prebiti prvih šest mesecev in bode
le vsačih 14 dni za jedno urošel na
zrak. Ta osamelost omehča naj-
trdovratnejše svojeglave in upajo,
da bode tudi Luccheni kmalu svoj
cinizem opustil in postal krotak.

Listek.

Lesnika.

Črtica iz domačega življenja. Spisal J. Fajdiga.
(Dalje.)

Stala je namreč prav tik vrtno
ograje med njegovim in njenim po-
sestvom, a na njegovem svetu velika
košata lesnika, ki je svoje mogočne
veje stezala tja pod rob Škodarjeve
hiše.

To lesniko mu je Liza, ko se sad-
niti dozorel ni bil, meni nič tebi nič
— otresla. To je bilo za potrpežli-
vost Tlakino preveč, in v svoji jezi
je hotel skočiti tja pod drevo ter
potegniti zlobno žensčino v tej ter
jo pošteno obkukati, ali premagal
se je in krenol drugo pot. Napoti se
v Lukavec in gré na ravnost k dok-
torju Strelu, da vložiti ondi tožbo
zaradi motenja v posesti.

Tožba je bila brzo pri sodniji, a
med tem se je pridružila prvej tož-
bi cela vrsta manjših preprirov med
Tlako in njegovo sosedo, na pr. za-
voljo hudobno premaknjenih mejni-
kov ob sosenetnej strani Tlakinega
zemljišča, zavoljo kapla itd. Ali te
malenkosti so se hitro odpravile,
seveda s tem skončatkom, da je
Liza Škodarjeva morala mejnike
vedno zopet prestaviti v stari stan
in da je vodo od svoje strehe nape-
ljala na lastno zemljišče. Ali pravda
z lesniko pa se ni hotela končati.
Ne vó se, kakov je bil uzrok tej ne-
navadni zadržbi. Morda se je raz-
motanju cele stvari stavila kaka
nevidna moč v bran, kaka — pro-
batio diabolica! Bodi si temu ka-
kor hoče, jaz ne razumem takih re-
cij. S kratka pravda se je vlekla
célo zimo. Tlaka, ki se je zavoljo
te sitnosti prav mnogokrat oglašal
pri dr. Strelu in vedno novih snovij
k starej pravdi donášal, postal je že
star prijatelj dr. Srede, a še bolj
njegovih piscev. Zakaj ti so se,
kedar ni bilo gospoda doktorja do-
ma, z Jurjem Tlako prav srčno za-
bavljali.

Vedno pa je bilo njihovo prvo
vprašanje, kedar je klijent „zdeže-
le“ stopil v pisarnico, le-tó: Kako
stojimo z lesniko? To je bil ogelni
kamen dolgem razpravljanju vsa-
kojakih nepotrebnih stvari. A celó
šef, dr. Strela sam, napeljal je svo-
je „species facti“ na kak drug pre-
pir med Tlako in njegovo hudo-
bno sosedo vedno le s tem, da je
sredi póle papirja naredil piko re-
koč: „Tu stoji táda lesnika — in
tukaj na desnej — itd.“

Ali tudi Juri Tlaka je navadno
vprašal stopivši v pisarno:

„Kako daleč pa smo že z lesniko,
gospod doktor?“

„V kratkem se bode stvar reši-
la,“ odgovoril je Strela po svoji
odvetniški navadi.

„Naj velja kar hoče, primaruha!
Le naložite jej, gospod doktor,
stroškov, da bo stokala hudomuš-
nica.“

Istotako vprašal je Tlaka tudi
danes po pravdi z lesniko, a le iz
navade, kajti težila ga je že zopet
druga neprilika.

Mimogredé omenimo, da je bil
Juri Tlaka iste vroče krvi, ktero
nahajamo pogostoma pri slovenskih
kmetih, iste krvi, ki rada vnama
pravde in tožbe. Zánj še ni bila
stvar prepogubljiva, ker se je prav-
dal pri prviku, a vendar je postajala
od dne do dne resnejša. Češče ko
je dohajal Tlaka k odvetniku, tem
več uzrokov našel je na domu no-
vim preprirom.

Danes je prišel zaradi „late“,
ktero mu je izdrla iz ograje Liza
Škodarjeva. In zopet je prišel doktor
Strela svoj „species facti“ s piko
sredi póle rekóč:

„Tú tedaj stoji lesnika —“
„Je stala!“ popravi Juri.

Povedati moramo namreč, da je
Tlaka kmalu po vloženi tožbi gle-
de lesnike drevo posekal, ko še ni
niti izgubilo zelenega svojega krila.
To je bil storil iz jeze in da poka-
že Lizi Škodarjevi, da jo je otresla
— zadnjikrat.

Vendar za pravdo in za odvetni-
ka Strela stala je lesnika še vedno.
Zelenela, cvetela in rodila je svoj
rumeni sad kakor nekaj; kajti
quod non est in actis, non est in
mundo!

„Dobro tedaj, še danes bo tožba
pri sodniji,“ odvrne odvetnik. „Ali
skrbite mi zato, da ostane lata na
svojem mestu.“

„Kakor jo je vrgla Liza, leži in
bo ležala,“ trdi Tlaka.

„Dobro tedaj, ležeče je samo na
tem, da si komisija pri ogledu
načrta resnično sliko o motenju v
posesti.“

„Pa gospod doktor, še nekaj je,“
šepeče Tlaka.

„No kaj?“

„Ta mrcina babja, Bog mi greh
odpusti, pravcati satan je, sam zlo-
dej, ki je svojega rajkega spravila
pod zemljo, Bog vé kako. Ljudje
govoré to in to, in resnica je, kar
pravijo, drugače bi ne govorili. To
pa je, da se človeku jeziho lasje. Ali
kaj meni mari, le mene naj pusti
pri miru, dihur babji, ki me še pri-
pravi, da prodam vso ropotijo in
grem — v Ameriko, da veste, gos-
pod doktor. Prav polastiti se ho-
če moje zemlje, pa se je ne bode. To
prišežem pri živem Bogu! Saj bi ne
dejal nič, ako bi me prosila in re-
kla: Ti Juri, daj mi daj, potrebna
sem. Kaj! — dal bi jej. Ali tako
meni nič tebi nič ne gre! In nikoli
ni sita, vedno bolj je lačna mojega
in je. Pa bi ne rekel ničesar, če sa-
di buče na svojem, ki potém razvi-
jejo in lezejo na mojo zemljo. To ni
škoda in boža volja je tako, da ra-
stejo buče na domačem, zorijo pa
na tujem. Toda njena žival, gospod
doktor, njena kuretna, ktere ima
toliko, kolikor turški paša bab: ko-
košij, piščet, petelinov, rac, gosij,
kapunov in Bog vedi kaj še, da jih
ne seštejem, ko bi jih štel do sod-
njega dne. Vse to pa gomazi zdaj
na moje ter mi napravljá škodo, da
se Bogu smili. Njene kokoši in ra-
ce in gosi hudobne so kot gospodi-
nja sama. Ima jih pa baba le za to,
da me hodijo dražiti in delat škodo.
Jajca jej saj ne znese nobeno; céli
dan ni čuti kokodajeka. Kar tiho-
tapno lazijo in hodijo na moje, ka-
kor da bi bile tú doma. Ali — veste
gospod doktor — kupim si puško
in postrelim vse, kar pride čez
ograj, pa če bi bila tudi njena naj-
lepša puta!“

(Dalje prihodnjité.)

Drobnosti.

Zima pričela. Iz Gates,
Minn., nam poroča naročnik lista
nastopno: Zimo slikajo v podobi
stare žene v kozuhu, ki počasi pri-
de ali prikaša prej ali slej. Tukaj
v Minnesoti nas gotovo obišče ter
objame z obema rokavicama in hla-
di navadno celih 5 mesecev in d

sredi aprila polagoma zopet odkli-
ma, tedaj pa pač na veselje vsako-
mu. Do dne 21. t. m. imeli smo
tukaj kaj ugodno jesensko vreme in
vrjemiti mi g. urednik in dragi čit-
alci, da smo že drugi dan imeli
mraza 20 stopinj pod ničlo in nad
4 čevlje nametnega snega, kaj ne
si mislite: k Vam pa zima kar z
ekspresnim vlakom prika.

Iv. Sch.

Ponesrečil je znani tesarski
mojster Burja iz Zasipa pri Gorjah.
Padel je z 4½ metra visokega zidu
in se ubil.

Nezgoda na železnici.
Pri Vižmarjih je tovorni vlak že-
lezniškega čuvaja Ivana Tenjo podrl
in ga na glavi težko poškodoval.

Nezgoda na železnici. Pri-
šedši s semnja v Podkloštru je 7.
nov. gnala Mar. Ancelj iz Dvojega
kravo proti domu. Pri Podkužah
se je krava, ko je čula prihajajoči
vlak, splasila in skočila na železni-
ški tir. Vlak je kravo ubil, Mariji
Ancelj pa zlomil roko.

Utopljenko, popolnem ne-
znano žensko, našli so v Gradašci
v Ljubljani. Brččas je žena po
nesreči padla v vodo in utonila,
ker ni na njej nobene poškodbe in
so pri nji našli tri goldinarje de-
narja.

Tatvina. V Črmošnjah je
gostilničar Ivan Penca dal svoji
ženi denarnico, v kateri je bilo 300
gld. Žena jo je nesla v sosedno so-
bo in jo vrgla na posteljo. Pol ure
pozneje ni bilo denarnice nič več
najti. Kdo jo je ukradel, še ni do-
gnano. Na sumu sta dva Hrvata, ki
sta bila takrat v hiši, mogoče pa je
tudi, do kdo izmed poslov.

Roparski napad. Iv. Bežek
iz Predjame je z roparskim neme-
nom napadel ponočnega čuvaja
Ivana Petroviča iz Bakovja pri
Postojni. Iztrgal mu je helebardo
iz rok in kličoč: „denar sem!“ Pe-
troviča z njo vdaril po glavi tako,
da ga podrl in da se je helebarda
zlomila. Petrovič ni bil dobro za-
det in je v temi mogel zbežati. Na-
padalca so aretovali.

Predrzna tatvina. Kočev-
ska orožniška postaja je dobila pred
nekaj dnevi od orožniškega zapo-
vedništva v Ogulinu na Hrvatskem
obvestilo, da se je šest znanih tatov
odpravilo v Kočevje z namenom, da
izvrše tam večjo tatvino. Valed tega
so bile storjene najboljše varno-
stne priprave in so razen orožni-
kov patrolirali tudi finančni stra-
zniki in gasilci. Zlasti se je gledalo
na razne pristave, češ, tatovi bodo
brččas kaj užgali in splošno razbur-
jenost porabili, da izvrše svoj na-
men. Jedna patrolja je naletela na
tri sumljive Hrvate in jih ustavila,
a jih zopet pustila iti, kar so rekli,
da so drvarji in da iščejo dela. To
so se morali tatovi smejati, ko so
tako poceni odnesli kopita! Patru-
liranje je trajalo vso noč, vrh tega
pa je tudi vsak posamni prebivalec
imel svojo stražo. V pivovarni g.
Petra Jaklitscha je bilo kar vse
polno straž, samo v jedni sobi jih
je bilo 17. A mej tem, ko so te stra-
že popivale in patrolje patrolirale,
so se tatovi vtihotapili v Jaklitsche-
vo pivovarno in v najbližji sosesči
ni tiste sobe, kjer je sedelo 17 straž,
vlomili železno Wertheimovo bla-
gajno in odnesli 1200 gld. denarja.

Neprijetno iznenađenje.
„Edinosti“ piše: Čujte kaj se je
pripetilo minolo soboto na tukajš-
nji pošti. Neki priprost človek je
prinesel na pošto zavitek. Ker pa
ta zavitek ni bil zavit dobro in po
predpisih, vrnil je uradnik istega
nazaj dotičniku z opombo, naj zavitek
popravi. Neki slučajno navzoč
gospod je opazil, da je dotični človek,
ki je prinesel zavitek, nekoliko v
zadregi, ker ni vedel, kako bi po-
pravil; nepoznanec je opozoril to-
rej uradnika, naj vendar pouči tega
človeka, kako mu je urediti in po-
polniti zavitek, a uradnik mu je
odgovoril, da to ni njegova dolžnost
in ako ima kaj proti temu, naj se
pritoži do bližnjega kontrolorja. In
tako je tudi storil oni slučajno
navzoč gospod. Pa tudi gospod

kontrolor je odgovoril pritoževalcu
istotako: da to ni uradniška dolž-
nost. In ko je dotični gospod po-
novil, da uradniki bi vendar morali
iti strankam na roko — seveda,
kolikor je mogoče — odgovoril mu
je g. kontrolor: Ako imate kaj pro-
ti temu, pritožite se do višjega ra-
vnatelja. Dotični slučajno navzoči
gospod pa ni hotel iti do višjega
ravnatelja, ampak vzal je iz svoje
listnice vizitnico ter je pomolil isto
poštnemu kontrolorju reši: „Jaz
nimam časa sedaj, da bi se mudil z
višjim ravnateljem; prosim pa, da
bi šli vi k njemu s to mojo vizit-
nico in recite mu, da sem jaz ukazal,
naj on pride (to je višji ravnatelj)
poučit dotičnega priprostega člove-
ka, kako naj napravi zavitek, ka-
terege ima potem oddati na pošto!“
In čegavo ime je bilo na vizitnici?
To so gledali debelo! Na vizitnici
je stalo črno na belem ime Nj. ces.
in kraljeve visokosti nadvojvode
Salvatorja avstrijskega!!! Posled-
nji biva namreč v bližnjih Miljah.
To je bilo neprijetno iznenađenje za
gg. uradnike! To je pač slika iz
življenja, ki je vredna, da jo zabe-
ležimo. Kdo ne bi mislil o tem na
razne dogolke iz življenja cesarja
Jožefa?!

Zemlja se je odprla. Pred
nekaj časa je blizo Sobotice na Hr-
vatskem neki kmet iz občine Šan-
dor oral z dvema konjema na svoji
njivi. Najedenkrat se je pred njim
odprla zemlja in pogoltnila oba
konja. Samo plug je ostal na njivi.
Orač se je silno prestrašil. Toda ko
je prišel bližje, se je prepričal, da
sta padla konja v 6—7 metrov glo-
bok prepad. Jeden konj je utonil v
vodi, drugega so rešili. Orač je že
trideset let lastnik njive. Ljudje
prihajajo sedaj na nivo, da vidijo
čudni prepad.

Vzoren naroden častnik
je bil vsekakor v dunajski garnizi-
jski bolnici umrlistotnik Fr. Matov-
šek, ki je zapustil vse svoje premo-
ženje narodnim češkim svrham, So-
kolu, šolski družbi, Komenskega
šoli na Dunaju i. dr. V svoji opo-
roki je pisal: „Moj češki narod in
dragoceni materinski jezik sta mi
bila v življenju vedno najdražja;
bila sta mi edina tolažba v bojih
življenja. Ker pa kot častnik nisem
mogel kazati se pri vsaki priliki
Čeha, storim to v svoji poslednji
uri!“

30 let nedolžen v ječi.
Pred skoraj 30 leti je bil v Palermu
sedaj 54letni Giovanni Pinna radi
roparskega umora obsojen v do-
smrtno ječo. Zoper njega je pričalo
več debaklov, ki so trdili, da se vi-
deli, kako je Pinna nekega moril.
Peljali so Pinno tudi pred umira-
jočega napadenca, ki je pokimal, ne
da bi odprl oči. Sedaj pa se je izka-
zala njegova popolna nedolžnost.
Pravi roparski morilec je mej tem
zopet napravil zločin in je že dolgo
v ječi. Pinno je peljal na dom
30letni sin, ki je bil pri očetovi ob-
sodbi komaj leto star.

Listnica uredništva

Rojakom odpošljemo sedaj za
\$40.75 100 gld. avstr. veljave, pri-
dejati je še 20 centov za poštino
ker mora biti denarna pošiljatev
registrirana.

KJE JE?

PAVL ERŽEN, doma iz Nove Osli-
ce, na Gorenjskem; pred osmimi
meseči je bival v Imperial, Pa. Ako
kdo rojakov vé za njegov naslov
naj ga blagovoli naznauti: Frank
Jurjevčič, Box 113, Blocton,
Ala.

Podpirajte CARNOLIA CIGAR
FACTORY 328 E. 70 Str. v New
Yorku, ktera kljubu povišanju dav-
ka in podražanju tobaka ostane pri
prejšnji ceni. Ne daje sicer
več kuponov v škatljo, a vendar
kdor kupi 2000 smodk dobi škatljo
smodk z 100 smodkami brezplačno.
Prevožnje stroške plačam sam. Blego
se pošilja proti pošiljati goto-
voga denarja na: F. A. DUSCHEK
328 E. 70 Str., ali „GLAS NARODA“
v New York

Za BOŽIČ in NOVO LETO kaj
marljivo rojaki pošiljajo nove svo-
jim dragim v staro domovino. FR.
SAKSER ET CO. 109 Greenwich
St. New York tudi v tem postreže
Slovenecem: za 100 gld. treba se-
daj dati \$40.75 in 20 centov pošt-
nine. Tisoče dolarjev odpošljemo
sedaj vsaki teden!

Kje je?

JOŽEF PAPEŽ, doma iz Brezovega
dola, pred letom je bil v Clevelan-
du, O., in mi je ta ptiček vnesel
30 dol. Ako kdo rojakov vé za njegov
naslov naj ga blagovoli naznauti:
Ignac Demec, Box 18, Willock,
Pa., Allegheny Co.

Kje je?

ANTON MALI, doma iz Krono-
vega, župnija Bela cerkev na Dole-
njem; pred 3 leti je bil v Valkens,
Pa. Ako kdo rojakov vé za njegov
naslov naj ga blagovoli naznauti
njegovemu bratu: Jernej Mali,
Box 46, Willock, Pa., Allegheny
Co. (3—4)

Zahvala.

Podpisani se srčno zahvaljujem
uradnikom in vsem udom Jugo-
slovanske katoliške Jed-
note za lepo svoto \$800, reci osem
sto dolarjev, ktero sem prejel po
smrti mojega brata Antona Grego-
riča, bivšega uda društva sv. Cirila
in Metoda štev. 1 v Ely, Minn.
Ely, Minn., 26. nov. 1898.
John Gregorich.

Naznanilo.

Ker imam v zalogi mnogo
molitvenikov in povestnih
slovenskih knjig
raznih založnikov jih pošiljam vsa-
komu poštine prosto, ktere
vrste kdo želi. Glede knjig, ktere
vrste jih kdo želi naj mi piše po
cenik, pošljam ga vsakemu poštine
prosto. Molitvenike imam od
30 cent. do \$2.25; posvetne knjižice
pa od 10 centov naprej; imam raz-
lične podučne in šaljive knjige.
MAT. POGORELEC,
Box 672, Calumet, Mich.

IGN. TANCIG, slovenski fotograf, v Calumetu, Mich.

se uljudno priporoča vsem Slovincem in bratom Hrvatcm za
izdelovanje VSAKOVRSTNIH SLIK, za male in velike; za
svoje delo jamčim, da zadovoljim vsakoga. Izdelujem tudi
raznovrstne IGLE ali broches za ženske, ravno tako IGLE za
moške vse z slikami, kar je zelo pripravno BOŽIČNO ali
NOVOLETNO darilo.

Tudi priporočam slavnemu občinstvu v Calumetu in okoli-
lici svojo bogato zalogo OKVIRJEV (Frames) za slike od 25
centov naprej.

Ponarejam slike iz stare domovine, pošljite mi sliko Vašo,
ali Vaših ljubih doma, in vse skupaj denem na eno sliko,
ravno tako kakor bi bili objednem slikani.

Z spoštovanjem udani

IGNATIUS TANCIG,
CALUMET, MICHIGAN.

Mestna hranilnica v Novem Mestu

obrestuje vloge od prvega prihodnjega meseca,
po 4%

ter sama plačuje rentni davek.

Dolenjem se pri tej hranilnici ponuja lepa prilika šte-
denja. Vsakdo dobi hranilno knjižico.

Denarje lahko vsakdo pošlje po kakej banki; g. FRANK
SAKSER & CO. („Glas Naroda“) posreduje tudi za Slovence.

SCHNELLER & PLAUTZ

naznanjata slavnemu občinstvu v Calumetu in okolici, da od-
preta

prodajalnico

z GROCERIJAMI in RUDARSKO OPRAVO na 510 PINE ST.
v HIŠI MATH. B. VERTINA dne 15. novembra 1898 in
gotavljata z dobro postrežbo po mogoče nizki ceni.

Pošiljala hoteta tudi denarje v staro domovino.

Z štovanjem

SCHNELLER & PLAUTZ,
519 Pine Street, Calumet, Mich.

Podpisana priporočava vsem Slovincem in Hrvatcm v Jolietu in
okolici svoj lepo, na novo urejeno

SALOON

na vogalu Ottawa in Jackson cesti, Joliet, Ill.
Vedno bodeva točila IZVRSTNO SVEŽE SCHRINGOVO in
PORTERJEVO PIVO, FINA VINA in DOBRE PIJACE kakor
WHISKY itd.: IZVRSTNE SMODKE in OKUSNA JEDILA se
bodo pri nas dobila vsak čas kakor tudi PRENOČIŠČE za potujoče in
t vse proti nizke ceni.

Toraj Slovinci in Hrvatje v Jolietu in okolici kakor tudi na novo
došli iz stare domovine, ali potujoči skozi Joliet obiščite nas mnogokrat.

SVOJI NAJ GREDO VEDNO K SVOJIM!

S štovanjem

Martin Bluth & Co.,
SALOONER CORNER OTTAWA & JACKSON STR., JOLIET, ILL.

Slovenci! Ako pošljete denar v staro domovino, želite koga sem dobiti, ali potujete domu, obrnite se na F. Sakser & Co.

Vsem rojakom priporočam moj
SALOON
1335 MAIN STR., LA SALLE, ILL.,
v katerem bomo točil RAZNO IZ-
VRSTNO SVEŽE PIVO, FINO
DOMA NAPRAVLJENO VINO in
DOBRE SMODKE. Za zabavo je
na razpolaganje rojakom tudi
kegljišče.
S pozdravom in odličnim spo-
štovanjem
ANTON ZORČIČ,
1335 Main Str., La Salle, Ill.

EDINI SLOVENSKI ZAVOD!
FR. SAKSER & CO.
„GLAS NARODA“
109 Greenwich Street, New York,

Pošilja točno in vestno
DENAR V STARO DOMOVINO
ceno in zanesljivo, dosedaj smo odposlali že nad
poltretji milijon goldinar. avstr. veljave.

Pri večjih svotah in menjavi priporočamo menj. ce dobrih bank. Posredujemo hranilne vloge
v razne slovenske posejilnice.
Vsak Slovenec naj se na nas obrne, ker vsakomu dobro postrežemo. Paziti je treba na naš naslov.
Vsak potnik naj nam brzojavi ali natanko piše, po kateri železnici v New York pride in čas. V New York
ne vozijo železnice: Wabash, Nickelplate, Rio Grande, Canadian Pacific in druge, ktere gredo samo do
Chicago, ali Buffalo potem pa spremene železnico in to je potreba vedeti in to nam potreba naznaniti.
V New York dospé železnice: Pennsylvanije, Grand Central, Lehigh Valley, Baltimore Ohio, Erie, Delawa-
re Lakawana, West Shore, Western Ontario itd. Ne poslušajte krivonosih agentov; nesprijemite transfer-
tiketov, ker ti Vas prodajajo v drage, a nič vredne hotele in Vas povsodi oslepe; računajo \$2.50 do \$3
za dan, a ni kaj jesti; pri nas napravite kakor sami hočete. Ako nam dohod natanko brzojavno ali
pismeno naznanite, prihranite lepe novce. Ne verujte nikomur, ki Vam reče, da smo se mufali, ali
kaj drugače. Pri nas govori vsakdo, toraj le samo eden slovenski, ali kranjski in hrvatski. Glejte na šte-
vilko 109 Greenwich Str. na koncu Carlisle Street!
V poslednjem času lovi naše rojake z našimi kovrtami ljudilovci, kteri govoré poljski, slovaški,
hrvatski in tudi kdo zelo slabo kaj slovenski. Ti vsakemu rečejo, da ga k nam peljejo, a ga drugam odvedejo
in odrejo, kar je že marsikdo okusil.
Ako se kak potnik pripelje čez vodo to je Hudson, kjer so skoraj vse železniške postaje, naj se
vseude na konjsko železnico in konduktorju reče, da vstavi na Carlisle Str., potem ima le dva mala
bloka do nas in kakor hitro na Greenwich Street stopi iz Carlisle Street, kjer to pri našej office jenja vidi
našo višnjevo tablo z napisom „Glas Naroda“.

Kdor potuje naj bode previden, ker drugače ga žep boli.

HOTEL
Warenberger
J. STREIFF & CO., lastnika
130 Greenwich Street, New York
(v bližini tiskarne „Glas Naroda“).
V našem hotelu ostanejo navadno Slovenci dohajajoči iz
Avstrije.
Dobra postrežba po nizkej ceni.
Prodajamo
parobrodne in železniške listke
po najnižjih cenah.

KNAUTH, NACHOD & KUEHNE
No. 11 William Street.
Prodaja in pošilja na vse dele sveta denarne nakaznice, menjice,
in dolžna pisma.
Izposluje in izterjuje zapuščine in dolgeve.

Vsem Slovencem in Hrvatom priporočam, da blagovolé čestokrat
obiskat moj
SALOON
1206 SCOTT STREET, JOLIET, ILLINOIS,
v katerem točim izvrstno ANHAEUSER & BUSH PIVO ali ST. LOUIS
PIVO, dalje PRISTNO VINO, PIN WHISKEY in razne LIKERJE, ter
samo na razpolago dobre SMODKE.
Rojaki, posetite me parkrat in prepričali se bode o dobri pijaci
in postrežbi.
S spoštovanjem

Mike Krawl,
1206 Scott Street, Joliet, Ill.

JOHN GOLOB,
izdelovalec
umetnih orgelj

se priporoča za izdelovanje in popravo KRANJ-
SKIH HARMONIK Cena najcenejšim 3glas-
nim od \$25 naprej in treba dati \$5 „are“. Bolj-
še vrste od \$45 do \$100. Pri naročilih od \$50
do \$100 je treba dati polovico na račun. Gla-
sovi so iz jekla, trpežni za vse življenje. Delo
garantirano in prva poprava brezplačna.

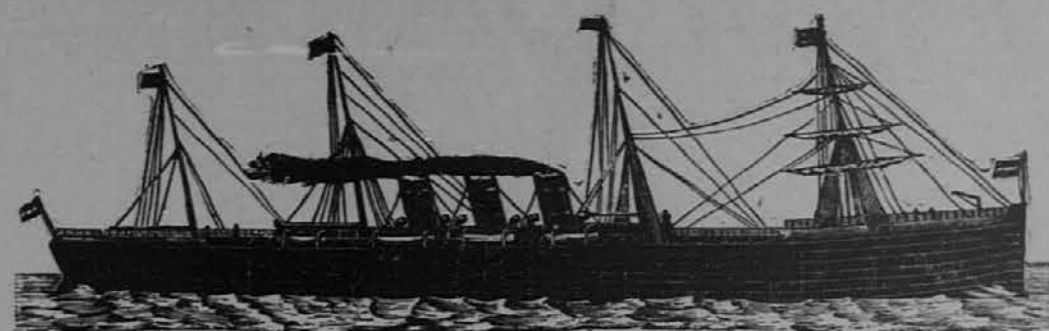
JOHN GOLOB,
203 Bridge Street, JOLIET, Ill.

Vsem Slovencem v Allegheny, Pittsburgu in okolici se
toplo priporoča

STROGO SOLIDNA
BANKA
CHAS. R. WEITERSHAUSEN,
212 Ohio Street, Allegheny, Pa.

Ta banka ZAVARUJE PROTI ŠKODAM po POŽARU ceno
in je solidna v izplačanju škode; ima svojega NOTARY PU-
BLIC, kteri napravlja: pooblastila, kupne pogoje, preskrbu-
je dedščine in vse v ta posel spadajoče zadeve. Pošilja DE-
NARJE v staro domovino ceno in hitro. Prodaja PREVOŽ-
NJE LISTKE za vse parobrodne črte.
GOVORI IN PIŠE SLOVENSKI.

THE PRINCE LINE

navedeni parobrodi imajo prostora za 5000 do 6000 ton ter vozijo iz
New Yorka v Genovo in Neapol

„Spartan Prince“, „Trojan Prince“, „Parter Prince“, „Afghan Prince“, „Italian Prince“

vozijo 14 dni v Genovo ali Neapol.

Cene: v Trst \$24.50, Reko \$27.00, Zagreb \$28.00, Ljubljano \$27.75, Karlovec \$28.50, Inšpruk \$26.00.

Potniki tretjega razreda dobé vino, postelj, odojo in jedilno posodo brezplačno.

Glavni zastopnik:

C. B. RICHARD & CO.,

61 BROADWAY,

NEW YORK.

Denar pošiljamo v Evropo po nizkej ceni.

Josip Losar
v East Helena, Mont.
priporoča svoje

grocerijsko blago

kakor tudi OBLEKO, ORUVALA
za moške, ženske in otroke. Dalje:
VINO, FINE SMODKE in ZGA-
NJE in KUHNJSKO OPRAVO
Vse prodajam po najnižji ceni.

HOTEL VIENNA

JOHN BREDL, prop.
358 Ohio Str., Allegheny, Pa.,
toči fina vina, likerje in pre-
daje dobre smodke.
Posestnik je avstrijski Nemec.
rodom Čeh. Toči dobro EBER-
HART in OBER PIVO.
Dobro prenočišče za potnike.

Ustanovljena 1884!

THE CARNIOLIA CIGAR FACTORY,

F. A. Duschek, lastnik.

Priporoča posestnikom Beer Salonov in grocerijskih prodajalnic
vsakovrstne fine smotke (Cigars) po jako nizkej ceni.

Edini izdelovatelj: FLOR DE CARNIOLIA ali „Kranjska lepota
Cigars“ z barvano sliko.

Zaloga izvrstnih dolgih viržink z slamo.

Na zahtevanje pošiljam cenik (Price list).

Naročila se vestno in točno izvršujejo.

Uzorce (Samples) kakor tudi večja naročila pošiljam po Expressu
prosto in se pri sprejemu nič ne plača, ako se mi gotovi novci,
Money Order ali chek pošlje z naročbo vred. Novci se tudi lahko od-
pošljejo na „Glas Naroda“. Moj naslov je:

F. A. DUSCHEK

328 E. 70 STR.

NEW YORK, CITY.

Svoji k svojim!

Spretni agentje se sprejmejo proti ugodnim pogojem

HRVATSKE DOMOVINE SIN

glasoviti in proslavljeni zdravnik

Dr. G. IVAN POHEK

sedaj nastanjeni zdravnik na

**So. East corner 10. Walnut Str.,
KANSAS CITY, MO.**

kateri je predsednik velikega nemškega vseučilišča ter predsednik
zdravniškega društva in jeden najprijetnejši zdravnik zaradi svojih
zmožnosti pri tamošnjem ljudstvu.

priporoča se slovenskemu občinstvu
za zdravljenje vsakovrstnih notranjih kakor
tudi vnanjih bolezni.

Dr. G. IVAN POHEK.

jega rojaka Dra. Gjura Ivana Poheka. On je na

stotine in stotine

nevarno bolnih oseb ozdravil, posebno pa mu je ljubo pomagati svojemu
rojaku in bratu, po krvi in rodu.

Dr. G. Ivan Poheku,
Štovani gospod!
Naznanjam Vam, da sem Vaša zdravila porabil, in sem hvala Bogu
sedaj popolnoma zdrav ter se nemorem boljega počutiti. Zahvaljujem
se Vam, da ste mi tako dobra zdravila poslali. Družega Vam nemorem
pisati, nego da se Vam srčno zahvalim in ostanem Vaš dobro znani
prijatelj in rojak.
Karol Blažina,
Canton Ferry, Mont.

Dr. G. IVAN POHEK

se je pokazal izredno nadarjenega pri zdravljenju žensk in otrok:

v tem je nedosegljiv.

VSI ONI,

kateri nemorejo osebno k njemu priti, naj opišejo natanko svojo bole-
zen, kako stara je bolezen, in on odpošlje takoj zdravilo in navod, kako
se zdraviti. V slučaju, da vidi, da je bolezen neozdravljiva, on to pove
dotični osebi, ker neče da bi kdo trošil po nepotrebnem svoj krvavo
zasluženi denar.

NASVETE DAJE ZASTONJ.

Vsa pisma naslovite na:

Dr. G. IVAN POHEK,

So. East 10 Walnut Str.,

**KANSAS CITY,
MISSOURI.**

G. MARTINI
na 5. cesti v Red Jacketu, Mich.,
je odprl.

VELIKO TRGOVINO

in prodaja na DEBELO (wholesale) raznovrstna CALIFORNIŠKA in
druga VINA, ŽGANJE in LIKERJE raznih vrst, SMODKE in pipe.
Slovenske trgovce vabi, da pri njem kupujejo NAJBOLJŠE BLAGO
po NAJNIZJI CENI.

Slika predstavlja

srebrno uro

z jednim pokrovom na vijak
(Schraube), na katerem je izdelana
zlata podoba, bodisi: lokomotive,
jelen ali konj, in stane z dodatnim.
Elgin kolesovjem

na 7 kamnov samo... \$13.50

in na 15 kamnov samo \$15.00

Na zahtevanje se razpošiljajo ce-
niki frankovani.

Poštena postrežba in jamstvo za
robo je moje geslo.

Za obilo naročbe se priporočam
z vsem poštovanjem:

Jakob Stonich,

89. E. MADISON STREET, CHICAGO, ILL.

Podpisani priporoča vsem Slovencem svoj kras-
no vrejeni

Hotel Florence

177 Atlantic Ave., Brooklyn, N. Y.

Vedno bomo točil razno izvrstno sveže
pivo, posebnost pravo importirano plzen-
sko pivo, fina vina; izvrstne smodke
in okusna jedila bomo dajali vsem gostom
proti zmerni ceni; na razpolaganje je lepo

kegljišče.

Posebno se priporočam rojakom za razne sveča-
nosti, veselice, poroke itd., ker storil bomo kar je
v moji moči.

Slovenci obiščete me obilokrat!

Svoji k svojim!

Se spoštovanjem

Frank Gole,

hotelir 177 Atlantic Ave., Brooklyn, N. Y.